"ఏం మగవాళ్ళు?"

"రేవతీ.. రేవతీ" క్రిష్ణ ఆఫీసునుంచి హడావుడిగా కేకలు పెడుతూ వచ్చాడు. అసలే పిక్చర్ ప్రోగ్రాంకి ఆలశ్యమైపోతోందనే తొందర. ఆ ఆఫీసర్ వెధవ ఆరు గంటల వరకూ నిలిపేశాడు. మనస్సులోనే తిట్టుకుంటూ వర్కు పూర్తిచేసి తను రెక్కలు కట్టుకుని వాలితే రేవతి ఇంకా డ్రెస్ ఐనా కాకుండా ఈజీచైర్‌లో తాపీగా పడుకుని రేడియో సాంగ్స్ వింటోంది క్రిష్ణకి అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది. తను మధ్యాన్న భోజనంచేసేప్పుడే చెప్పాడు ఈ ప్రోగ్రాం సంగతి, వేణూ ఈ సరికి రెడీఅయి భార్యతో సహా వచ్చేస్తే ... రేవతి మాత్రం తనని తను మరిచిపోయి రఘురామయ్య పాడుతున్న "అలిగితివా సఖీ ప్రియా" వింటోంది. ఈ పాటంటే రేవతికి ఎందుకో విపరీతమైన యిష్టం. రేవతి కాపరానికి వచ్చిన రెండు నెలల నుంచీ నాలుగైదు సార్లు చూశాడు ఈ పాట వింటూ తనని తను మరచి ఏదో లోకాల్లోకి తేలిపోతున్నట్టుగా వుంటుంది. తనకి చికాకు కల్గించే ఈ రికార్డు ఇప్పుడే రావాలా ? క్రిష్ణకి సహనం నశించింది. "రేవతీ" గట్టిగా ఇల్లు అదిరేటట్లుగా గావు కేకపెట్టాడు, తీయని ప్రవాహాలలో తేలిపోతున్న రేవతి ఉలిక్కిపడి బిక్కముఖంతో లేచింది.

"అవతల వేణు వచ్చేస్తుంటే నువ్వింకా రెడీ కాకుండా ఇంకా ఏంచేస్తున్నావ్," "గద్దించి అడిగాడు, రేవతి స్థిమితపడి "అబ్బా" ఇంతేగదా. ఇంకా ఏమిటో అనుకున్నాను: ఐనా నేను ఈ రోజు పిక్చర్‌కి రావటంలేదు." అంది కాఫీ తీసుకురావటానికి లోపలకి వెడుతూ.

"ఆగు.. ఎందుకు రావటంలేదూ· అంతా నీయిష్టమేనా? నేను వేణుతో కూడా చెప్తే.. అతను కమలతోకూడా వచ్చేస్తానని చెప్పాడే. అనవసరంగా నాకు కోపం తెప్పించక తొందరగా రెడీకా, నాకేం కాఫీ అక్కరలేదు." అన్నాడు కోపంగా బట్టలు మార్చుకుంటూ.

"అయితే ముఖమైనా కడుక్కోండా.. మీకు యిష్టమని గోధుమహల్వా చేశాను. కొంచెంతిని కాఫీ తాగండి. తర్వాత చెప్తాను అంతా" రేవతి భయపడుతూ చెప్పింది. క్రిష్ణ ఒక్కొక్కసారి ఎంతో ప్రేమగా దగ్గరగా తీసుకున్నా ఒక్కొక్కప్పుడు కస్సు బుస్సు మనే అతని ప్రకృతిని అర్థంచేసుకోలేక తిక మక పడుతుంది.

"ఎందుకు రావు నువ్వు ? ముందు ఆ సంగతి చెప్పు" అసహనంతో వూగి పోతూ అన్నాడు క్రిష్ణ.

"ఏమీలేదండీ.. ఈ రోజు రాజా దగ్గరనుంచి లెటర్ వచ్చింది ఈ రాత్రి ట్రైన్‌కి

గోవిందరాజు సీతాదేవి

వస్తున్నట్టు. మనని చూచేందుకు వైజాగ్ నుంచి ప్రత్యేకంగా వస్తుంటే మనం సినిమాకి వెడితే ఏం బాగుంటుంది ? మీరే చెప్పండి. అందుకని మేము రావటంలేదని కమలకి కబురు పంపాను వాళ్ళను వెళ్ళమని మీరు త్వరగా వెళ్ళండి ట్రైన్ టైము అయింది. ఈలోగా నేను వంట రెడీ చేస్తాను. వెళ్ళి వస్తారుకదూ" బ్రతిమాలింది ఎంతో నమ్రతగా. అసలే మండిపోతున్న క్రిష్ణ కోపం అగ్నిలో ఆజ్యం పోసినట్లయింది. రాజా ... ఈ రాజా పేరు వింటేనే తనకి మంట. అతను ఎలా వుంటాడో చూడకపోయినా. ఈ రాజా దగ్గరనుంచి రేవతికి వారానికో వుత్తరం వస్తూవుంటుంది. రేవతికి వచ్చే వుత్తరాలు తనకి చదవాలని వుండదు. కాని రేవతి ఆ వుత్తరాలని ఎంతో జాగ్రత్తగా దాచుకుని మళ్ళీమళ్ళీ చదువుకుంటూ వుంటుంది. ఈ ఆకర్షణ చూస్తేనే తనకి మంట.

ఒక రోజు పార్కుకి వెడదాం రెడీకా రేవతి అన్నాడు. క్రిష్ణ. రేవతి అప్సరస లాగా తయారైంది. గ్రీన్ బిన్నీ జార్జెట్ చీరె రేవతి అందాన్ని ద్విగుణీకృతం చేసింది. అదేకలర్ జాకెట్టు. ఆ డ్రెస్‌లో ఎంత అందంగా కన్పిస్తుంది. ఆమెను వెంటపెట్టుకు వెళ్ళాల్సి వస్తే ఏదో చెప్పలేని సంతృప్తి తనకి. దారిలో వాసూ, అతని భార్య గిరిజా కలిశారు. నలుగురూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చున్నారు. వాసు రేవతిని పరీక్షించడం క్రిష్ణ సహించలేకపోయాడు. ఏమిటి వీడిదొంద. బొత్తిగా సభ్యత లేకుండా అలా చూస్తాడు అనుకున్నాడు మనస్సులోనే.

"క్రిష్ణా! ఎలాగైనా నాగరికత ఈలాటి చదువుకోనివాళ్ళకి ఎలా వస్తుందోయ్ ! మీ రేవతికి ఈ గ్రీన్ శారీ చాలా బాగుంది. ఎక్కడ కొన్నావ్. నేను ఎంత మంచివి కొనాలన్నా మా గిరిజ వాకిట్లోకి వచ్చే వెధవ చవకబారు చీరలే సెలక్ట్ చేసుకుంటుంది. బొత్తిగా ఏమీ తెలియదు. ఒట్టి అహంభావంతప్ప. చెల్లాయ్ కాస్త నీవన్నా సంస్కరించవమ్మా మా గిరిజని. ఇద్దరూ ఎక్కువగా కలుసుకుంటూ వుండకూడదూ" అన్నాడు వాసు నిర్మలంగా నవ్వుతూ గిరిజ ముఖం ముడుచుకుపోయింది. తను కట్టుకున్న చౌకబారు టెర్లిన్ చీరవైపు చూసుకుంది ఒక్కసారి వాసుని ఒక్కసారి చూసింది కసిగా. అందరి ఎదుటా తనని చిన్నబుచ్చాడనే వుడుకుబోతుతనంతో క్రిష్ణ హృదయంలోని అనుమానపు తెర తొలగిపోయింది.

వాసు చెల్లాయ్ అంటూ ఎంతో వాత్సల్యంతో పలకరించటంతో, ఇంటికి రాగానే అన్నాడు క్రిష్ణ "రేవతీ ఈ చీరెలో నువ్వు ఎంత అందంగా కన్పించావు. ఎంతో నిండుగా హుందాగా కన్పించావనీ. అక్కడే నిన్ను ఏంచేయా లన్పించిందంటే ?"

"ఏంచెయ్యా లన్పించిందీ... నయం అదృష్టవంతురాల్ని. కొంపతీసి వాళ్ళ ఎదురుగా..." అతని కళ్ళల్లోకి కొంటెగా చూస్తూ దూరంగా జరిగింది.

"అప్పుడుమాత్రం ఎలాగో నిగ్రహించుకున్నా ఛాన్స్ యిప్పుడుమాత్రం వదిలేది

(తరువాయి 12 వ పుటలో)

ఏం మగవాళ్ళు?

(9 వ పుట నుండి)

కున్నా ఛాన్స్) ఇప్పుడుమాత్రం వదిలేది చేతులతోనూ ఆమె ముఖంఎత్తి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ

"రేవతీ... నేను నిజంగా చాలా అదృష్ట వంతుడిని. లేకుంటే ఈ అందాల భరిణని ఎలా పొందగలను? నేను నిన్ను పెళ్ళి పీటలమీదేగా చూసింది. మా అక్కయ్య నిన్ను చూసి సెటిల్ చేసిందికదూ. ఐనా ఇంత అదృష్టం నన్ను వరిస్తుందని నేను కలలోకూడా అనుకోలేదు". అంటూ రెండుచేతులలోనూ బంధించేశాడు రేవతిని. వూపిరిసలపక వుక్కిరి బిక్కిరి ఐపోయి, "అరే. తలుపైనా సరీగా వెయ్యలేదు వుండండి, ఇప్పుడే వస్తాను." అంటూ తప్పించుకుని పారిపోయింది. ఒక్కక్షణం తర్వాతకాని రేవతి తనకి మస్కాకొట్టి తప్పించుకున్న సంగతి గ్రహించలేదు క్రిష్ణ.

"ఇదిగో అమ్మాయి, మర్యాదగా వచ్చావా సరే.... లేకుంటే ఏమౌతుందో తెలుసా?"

"ఏమౌతుంది.."నవ్వుతూ ప్రశ్నించింది.

"ఏమౌతుందా ఇలాగవుతుంది......"

అంటూ ఎత్తి తీసుకువచ్చి పరుపుమీద పడుకోపెట్టి గట్టిగా పెదవులని నొక్కేస్తూ "నేనా అదృష్టవంతుడిని లేక నువ్వా... చెప్పు అన్నాడు.

"మీరు కాదు. నేను, అదృష్టవంతు రాల్ని" కృష్ణ షర్టుగుండీలు సరిచేస్తూ..." "ఇంత అందగాడూ నన్నుఇంత ప్రేమించే వాడూ దొరకటం నా అదృష్టంకదూ. మా తాతయ్య మిమ్మల్ని చూసివచ్చి వర్ణించి చెప్తూవుంటే నా స్నేహితులు ఎగతాళి పట్టించేవాళ్ళు. మీతాతయ్య చూసిన చిన్న వాడినే చేసుకుంటావా నువ్వు చూడకుం డానే అంటూ. పెళ్ళికొడుకు చూడక్కర లేదుట పెళ్ళికూతుర్ని. వాళ్ళ అక్కయ్య వచ్చి చూస్తుందిట ఇదేంవిచిత్రం. ఎం ఏ. చదువుతున్న పెళ్ళికొడుకు ఇలా అనటం వింతకదూ. పెళ్ళికొడుక్కి ఏదైనా వంకర వుందేమో లేకుంటే చూడటానికి ఎందుకు రాడు? ఇలా రకరకాల అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చారు మాబంధుకోటి.

ఈవిమర్శలు విన్న నాగుండెలు దడ దడా కొట్టుకునేవి. "అతనికి అక్కరలేక పోతేఏం నువ్వు చూడాలని చెప్పవే అని సతాయించేవాళ్ళు నాస్నేహితులు. అమ్మమ్మ నోరునొక్కుకుంది, నేను యీ సంగతి బయటపెట్టేటప్పటికి. "నలుగురూనవ్వరుటే పెళ్ళికూతురే పెళ్ళికొడుకుని చూడాలం టోంటే" అంటూ. ఇకగత్యంతరం కన్పిం చలేదు తాతయ్యకి. ఎలాగో కష్టపడి మీ ఫోటో సంపాదించి చూపించాడు నాకు దానితో కొంత ఆరాటం తగ్గింది నాకు" నెమ్మదిగా బయటపెట్టింది రేవతి.

"అమ్మదొంగా... నన్ను ముందు చూచావా...? ఎంత అసాధ్యురాలివి....ఆరే నేనేనన్నమాట నిన్ను పెళ్ళిపీటలమీద చూసింది. వూ...ఎప్పుడూ చెప్పలేదేం... ఏది ఏమైతేనేం భగవంతుడికి ఆజన్మాంతం కృతజ్ఞుడిగా వుంటాను. ఏదీ...ఇంకొక్క సారి.... వూ..."

"అబ్బ....వుండండి....చీరె నలిగిపో తుంది. మార్చుకు వస్తాను."

"వుహు... ఈచీరెలోనే బాగున్నావు. వదిలేదు లేదు."

"మీకు దణ్ణంపెడతాను బాబూ... ఈ చీరంటే నాకుప్రాణం. పెళ్ళి ప్రజంటేషను కూడాను. రాజాకికూడా ఈ చీరెలోనే చాలా బాగుంటానుట పాడుచేసుకోకుండా జాగ్ర గతగా వాడుకోవాలి."

"రాజా? రాజా ఎవరూ...." వదిలేసి అడిగాడు ముఖం చిట్లిస్తూ.

రేవతి చీరె జాగ్రతగా బీరువాలోదాస్తూ "అయ్యో రాజా తెలియదా? ఓ.... నేనూ మరచిపోయాను. మనపెళ్ళికి రాలేదు కదూ. కాలేజీకి శలవులులేవు. అందుకు రాలేదు. ఇక్కడికి తప్పకుండా రమ్మని వ్రాశాను. వచ్చింతర్వాత మీకు పరిచయం చేస్తానుగా. అబ్బ ఎంత అల్లరో మీరే చూస్తారుగా" రేవతి ముఖం సంతోషంలో గులాబిరంగుకు తిరిగింది. క్రిష్ణరక్తం వుడు కెత్తిపోయింది. రాజాఅంటే ఎంత ఇష్టం వున్నా తన ఎదురుగా ఎంత ధైర్యంగా

మనవి

'చుక్కాని' పత్రికను వివిధ విషయాలతో సర్వాంగసుందరమైన ప్రజల పత్రికగా రూపొందించ దలచాం. అందుకు ప్రారంభంగా ఈ సంచికనుండి మార్కండేయగారి చిరుగంటలు అనే శీర్షిక ప్రారంభించాం. క్రమేణా బాలవాణి, మహిళావేదిక క్రీడావని, కళాక్షేత్రం, సాహితీ ప్రపంచం మొదలైన వివిధ శీర్షికలుకూడ ప్రారంభించ దలచాం.

పుస్తక సమీక్షలు, పాఠకుల అభిప్రాయాలుకూడ సంక్షేపంగా ప్రకటించ దలచాం. సమీక్షకు రచనలు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసి ఉంటుంది.

రచయితలు, పాఠకులు తమ రచనలను, సలహాలను పంపి మాతొ పూర్తిగా సహకరించి మా కృషిని జయప్రద మొనర్చ ప్రార్థన,

చెప్తుంది. రేవతిని అర్థంచేసుకోలేకా తను తనను. తనమనస్సు ఎందుకో శంకిస్తోంది. ఛీ....ఏమిటీ అనుమానం. అమాయికంగా ఎప్పుడూ నవ్వుతూ తనని కవ్వించేఆకళ్ళకి తననిమాత్రమే మత్తెక్కించ గలిగిన శక్తి వుంది ఇది నిజం. అనవసరంగా తను బాధపడుతున్నాడు.

ఏమిటో ఇతనిధోరణి క్షణానికి ఒక రకంగా మారుతూవుంటుంది. అనుకుంటూ నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది రేవతి. క్రిష్ణ రెట్టమీద సిగరెట్టు కాల్చేశాడు పెట్టె ఖాళీ ఐపోయింది. నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న రేవతి ముఖంలోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

క్రిష్ణకి ఈ సంఘటనలన్నీ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి సినిమారీలులాగా కళ్ళ ముందు తిరిగినాయి తనమనస్సు ఎంతో సంతోషంతో గంతులువేసేప్పుడే ఈ రాజా జ్ఞాపకాలు ఏదోఒకటి రేవతి గుర్తుచేయటం ఇక తను మానసికంగా బాధపడటం దీనికి పరిసమాప్తి ఎప్పటికో. ఎలాగైనాసరే ఇది అంతు తేల్చుకోవాలి ఈరోజుతో. తనకి ప్రాణప్రదమైన రేవతితో అతనుకూడా చను వుగా మాట్లాడితే తను సహించగలడా? తన ఆలోచనల్లో ఎదురుగా హల్వాప్లేటుతో నుంచున్న రేవతిని గమనించలేదు.

"అక్కరలేదని చెప్పలేదూ? నన్ను విసిగించక వెళ్ళిపో..."విసుగ్గాఈజీఛైర్‌లో కూలబడ్డాడు క్రిష్ణ.

రేవతికి ఏమీ అర్థంకాలేదు అతని ప్రవ ర్తన. ఎంతో హుషారుగా సినిమాకి వెళ్ళా లనివచ్చి రాజాకోసం స్టేషన్‌కి వెళ్ళమంటే ఇలా కళ్ళుమూసుకు పడుకోవటం ఎందుకో. ఎంతో ఇష్టమని గోధుమహల్వా చేస్తే కనీసం ముట్టుకోనైనా ముట్టుకోకుండా ఈ మూగనోము ఏమిటి. ఏదైనా ఆఫీసులో చికాకు కలిగివుండవచ్చు. సరిపెట్టుకుంది రేవతి తననితను. నెమ్మదిగా దగ్గరికివచ్చి "కాస్త తినండి. చల్లారిపోతే బాగుండదు" బ్రతి మాలుతూ అడిగింది.

"............"

"రాకరాక రాజా మనయింటికి వస్తుంటే మీరు ఇలా మౌనంగావుంటే ఏంబాగుం టుంది చెప్పండి. మనం ముగ్గురం ఎంతో సరదాగా సినిమాలకీ, షికార్లకీ వెళ్ళొచ్చని మరీమరీ రాశాను. మీరు సరిగ్గా ఈ సమ యంలో ఇలావుంటే ఏంబాగుంటుంది? లెండి. టిఫెన్‌తీసుకుని స్టేషన్‌కి వెళ్ళి వద్దాం. నేనూ వస్తానుగా. ఐనా మీరు రాజా ఫోటో చూశారనుకుంటాను? అమాత్రం గుర్తించలేరేమిటి"

క్రిష్ణకి రాజాముఖం గుర్తుకువచ్చింది. కళ్ళజోడు వుండటంవల్ల ముఖం బాగా తెలియకపోయినా నొక్కులనొక్కుల క్రాపు మాత్రం మరిచిపోలేదు తను. అంత అంద గాడుగనకనే ఈరేవతికి అంతవ్యామోహం కాబోలు చివరికి తెగించి యిక్కడికికూడా రమ్మని రాసిందా? ఎంతధైర్యం. కటువుగా అన్నాడు క్రిష్ణ "నేను స్టేషన్‌కిరాను... రాను కావాలంటే నువ్వువెళ్ళు. నేను ఈ యింట్లో ఒక్కక్షణం వుండలేను" చరా చరా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ అకారణకోపం ఎందుకో రేవతికి ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాలేదు భగవాన్! ఎప్పుడూలేంది ఇలావున్నారేమిటి? రాజా ఎదురుగాకూడా యిలా చేస్తే ఇంక పరువు వుంటుందా? ఏంచేయాలో అర్థంకాని రేవతి కళ్ళనీళ్ళు ఆపుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళిపో యింది.

క్రిష్ణ పార్కులో కూర్చున్నాడన్నమాటే కాని మనస్సు మనస్సులోలేదు. హూ.... రేవతి ఎంత సిగ్గులేకుండా ప్రవర్తిస్తున్నది. మొదట ఒక్కడినీ స్టేషన్‌కు వెళ్ళమని తర్వాత తనూ వస్తానంటుంది. ఎంత అసా ధ్యులు ఈ ఆడవాళ్ళు. ఐనా రేవతి రమ్మని రాస్తేమాత్రం ఆ రాజాకి బుద్ధివుండక్కర్లే ఇక్కడికి రావటానికి లేకుంటే తనని చవటనిచేసి యిద్దరూ జల్సా చేద్దామనుకు న్నారా? కాలేజీలో చదువుతున్నప్పుడు ఇంకా ఎంత బరితెగించి సంచరించారో...ఛీ... ఇలాంటి నీచురాలినా తను పెళ్ళిచేసుకుంది? స్టేషన్‌కేవెళ్ళి అతన్ని ఎడాపెడా వాయించి వస్తే రోగం వదిలిపోతుంది ఇద్దరికీ.... ఎందుకు? తొందరపడకుండా ఒకరోజు వాళ్ళ ప్రవర్తన కళ్ళారాచూసి అపనిచేయడం మంచిది అసలు ఈపేరు వింటేనే తనకి తేళ్ళూ జెఱ్ఱులూ పాకినట్లుగా వుంటుంది. వారానికి ఖచ్చితంగా నీలంకవరు రావా ల్సిందే. ఇక ఆరోజంతా రేవతి ఆనందా నికి హద్దువుండదు ఆవుత్తరంలో ఏమి వుందో చూడాలని ప్రయత్నించినా లాభం లేకపోయింది. వుత్తరం హిందీలో వుంది. తనకీ హిందీకీ చుక్కెదురు, ఈ అవకాశం ఉపయోగి చుకుంటున్నారు యిద్దరూ. రేవ తిని ఒకటిరెండుసార్లు హెచ్చరించాడు పరో క్షంగా. అబ్బే రేవతి అర్థంచేసుకుంటేగా? పైగా వూరుకోకుండా తమరిద్దరూ కలిసి తిరిగిన ప్రదేశాలూ, వేసినడ్రామాలూ ఇలా ఎన్నో కబుర్లు చెప్తుంది. ఒకసారి తమ రిద్దరూ భార్యాభర్తలుగా నటించినప్పుడు ఫస్టుప్రయిజు తనకే వచ్చిందని ఎంత గర్వంగా చెప్తుంది. "అలిగితివా సఖీ

(తరువాయి 17 వ పుట)

ఆధునిక పద్ధతిలో తయారగుచున్న శంకర్ రేడియోలను వాడి, అనవసరముగ ఎక్కువ పైకం వృధా కాకుండా పొదుపు చేయండి.

అతి స్వల్ప ఖరీదులకు కావలసిన విధముగా తయారుచేసి ఇవ్వ గలము. పెద్ద బ్యాటరీ రేడియోలను అతిస్వల్ప ఖర్చుతో కరెంటు రేడియోగ గాని, లేక ట్రాన్సిస్టర్‌గా గాని మార్చుటకు మా ప్రత్యేకత.

తయారు చేయువారు

శ్రీ శంకర్ ఎలక్ట్రానిక్స్

బోసురోడ్డు, తెనాలి.

(13 వ పుట నుండి)

ప్రియా" అని క్రిష్ణుడుగా రాజా నటిస్తుంటే నిజంగానే తను రాధగా మారిపోయినంత అనుభూతిని పొందిందట! ఐనా రేవతికి ఎంత ధైర్యం ఈ విషయాలన్నీ చెప్పటానికి ఇక అతని కళ్ళ ఎదుటే వాళ్ళు స్వేచ్ఛగా వుంటే తను సహించ గలదా? అబ్బ. తల గట్టిగా పట్టుకున్నాడు క్రిష్ణ ఈ వెధవ ఆలోచనలతో మెదడు వేడెక్కి పోతోంది. టైము తొమ్మిదిన్నర ఐనా యింటికి వెళ్ళాలన్పించటంలేదు పార్కులో జనం అంతా పల్చ బడారు. గేటు మూసేస్తున్నాడు వాచ్ మెన్. తప్పనిసరిగా లేచాడు క్రిష్ణ. కాళ్ళీడు చుకుంటూ యింటి ముఖం పట్టాడు.

దారిలో వేణుసినిమా నుంచి వస్తూ జీప్ ఆపు చేసేవరకూ క్రిష్ణ గమనించనే లేదు

"ఏరా.. ఎవరో ఫ్రండుకోసం స్టేషన్‌కి వెళ్ళాలని రేవతి కబురు చేసింది కదా. నువ్వు ఇలా రోడ్లు సర్వే చేస్తున్నావేం? అన్నాడు భుజ మీద తట్టి.

"ఆ.. ఏంలేదు . బొత్తిగా గాలి బంధిస్తే నూ.. ఇప్పుడే యిలా వచ్చాను." తడబాటు కప్పి పుచ్చుకుంటూ అన్నాడు. "ఏమి టోయ్ చల్ల గాలి రివ్వున వీసుంటే... అసలు నువ్వు ఈ ప్రపంచంలో లేనట్లున్నావే. .రా ఇంటి దగ్గర దింపి వెళ్ళిపోతాం. "చెయి పట్టుకులాగాడు వేణు. క్రిష్ణ ఖంగారుగా.. "వద్దు వద్దు నేను నెమ్మదిగా వెడతాను. మీరు వెళ్ళిపొండి. "అన్నాడు ముందుకు సాగిపోతూ.

"ఏమిటి పిడివాలకం . ఈరోజు. రేవతి మీద అలిగాడా. ఏమిటి..." అనుకుంటూనే జీపులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు బు.వే

"కొత్త దంపతులు ఎందుకు పోట్లాడు కుంటారు మనలాగా పాత జంటకాదుగా రోజుకి ముప్పైమూడు సార్లు జగడ మాడేందుకు. అరేగాని త్వరగా పోనియండి నాకు నిద్రవస్తోంది కమల హెచ్చరికతో జీప్ సాగిపోయింది.

అమ్మయ్య. అనుకున్నాడు క్రిష్ణ ఎలాగైనా తప్పదుగా యింటికి వెళ్ళకుండా, కాని ఎంత ఆలశ్యంగా వెడితే అంత మంచిది. నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు ఆలోచిస్తూ

"బాబు గారూ స్వీట్లు ఏవైనా క్రావాలా ఇప్పుడే తయారైనాయి. వేడి వేడిగా వుంది బాదంహల్వా. ఎంత యివ్వ మంటారు" షాపువాడు తనని వుద్దేసించి అడిగేవరకూ తను ఎక్కడ వున్నదీ గుర్తించలేదు. రేవతికి యిష్టమని రేండు మూడు సార్లు బాదం హల్వా తీసుకోవటం వల్లనే అతను అడిగాడు. "ఏమీ అక్కర్లా" అంటూనే ముందుకు సాగాడు.

ఇంట్లోంచి నెమ్మదిగా విన్పిస్తున్నాయి మాటలు ఏంమాట్లాడుతున్నారో వినాలనే ఆకాంక్ష బయలుదేరింది క్రిష్ణకి. కాని సంస్కారియై తమయిన అతని హృదయం వప్పుకోలేదు. అలా వినటానికి అయినా స్నేహితులు గనుక రేవతీ రాజా చనువుగా వుంటారేమో అదితను అపార్థం చేసుకుంటున్నా డేమో రేవతి ముఖంలో అలాటి దౌర్భాగ్యపుచిహ్నాలు ఏమీ కన్పించవే ఏమో ఎలా నమ్మటం. మనస్సు దిటవు చేసుకుని మెల్లగా తలుపు తట్టాడు లోపల నుంచి రేవతి గొంతు మెల్లగా విన్పించింది..

"అబ్బ .. వుండు .. నన్ను లేవనీ, వచ్చినట్లున్నారు "

క్రిష్ణ గుండెల్లో ఈటెల్లాగా గుచ్చుకున్నాయి ఆ మాటలు. రేవతి మాటకి బదులుగా నవ్వుతున్న రాజు గొంతు విన్పించింది. ఇదేమిటి, ఈ హీరోగారి నవ్వు ఇలా వుందేమిటి ఆడవాళ్ళ నవ్వు లాగా కసిగా అనుకున్నాడు మనస్సులో తలుపు తీసిన వెంటనే వెళ్ళి మంచం మీద నుంచి లాగి రెండు పుచ్చుకుంటే .. ఎంతో ప్రయత్నంతో తనని తను నిగ్రహించుకున్నాడు

తలుపు తీసి రేవతి నిమ్మదిగా "ఏమిటండీ మేమిద్దరం మీకోసం యింత వరకూ ఎదురు చూసిచూసి విసుగెత్తి పోయాం. స్టేషనుకు రాక పోగా కనీసం త్వరగానైనా యింటికి రాకూడదా అని చాలా కోపం వచ్చింది రాజాకి అనవసరంగా. నాకోసం కోపంతో మీరు బాధపడి నన్ను బాధపెడుతున్నారు ఈ మూగ బాధ నేను భరించలేను " దాదాపు ఏడుస్తున్నట్టుగా అంది. ఏ జవాబూ రాకపోవటంతో తల ఎత్తి అతని ముఖంలోకి చూసి నిర్ఘాంత పోయింది అతని ముఖంలో కత్తివేటుకి నెత్తురు చుక్కలేదు కోపంతో ముఖం జేవురించింది. అతన్ని చూస్తుంటే రేవతికి మతిపోయింది "ఏమండీ సాయంత్రం నుంచీ అలాగున్నారు. ఆఫీసులో ఏమైనా జరిగిందా అంది ఆతురతగా అతని దగ్గరగా వచ్చి.

గొంగళి పురుగును విదిలించినట్లు విదిలించేశాడు రేవతిని లోపలనుంచి శబ్దమైంది మెల్లగా. రేవతి ఖంగారుగా "ఇప్పటికే చాలా ఆలశ్యం చేశాను. రాజాను పరిచయం చేస్తాను రండి లోపలకి "అంటూనే అతను ఏమి చెపుతాడో వినిపించుకోకుండానే" రాజా... ఇలా రా... యిరుగో మా శ్రీవారు ఇక నిన్ను పరిచయం

ఓ. కె. ఆప్టికల్స్
కొత్తపేట, తెనాలి

కొత్తరకపు డిజైనులలో అన్ని ఫ్యాషన్ల కళ్ళజోడు ఫ్రేములకు కంటి అద్దములకు, చలువ చోళ్ళకు, అతి చౌక ధరలకు డాక్టర్ల సలహానుసరించి ప్రిస్క్రిప్షనులకు సరసమైన ధరలకు, సకాలమునకు అందించుటయే మా ప్రత్యేకత.

ఒకసారి మా ఆప్టికల్సుకు విచ్చేయండి.

ఆప్టిషియన్
రేమని క్రిష్ణమూర్తి

చేయాలిగా....రా మరీ...." అంటూ లేని నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకోవటానికి వ్యర్థ ప్రయత్నంచేసి రా అంటూ తలుపు దగ్గరకు వెళ్లింది రాజాను లాక్కు రావటానికి కృష్ణ గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. అతనితో తను సభ్యతగా మాట్లాడ గలదా? అందగాడూ ధనవంతుడూ. అయిన అతని ముందు తను దిగదుడిచినట్లుగా వుంటే. కర్టెన్ నెమ్మదిగా కదిలింది. రేవతీ తర్వాత రేవతి చెయ్యి పట్టుకున్న రాజాను చూచిన క్రిష్ణ "అ...రాజా... ?" అంటూ వెళ్లబోయాడు. "నమస్తే అంటూ చేతులు జోడించిన రాజా ముఖం ఒక్క క్షణం పాలిపోయింది.

ఎంతో సంస్కారవంతుడని గొప్పలు చెప్పింది రేవతి. అదంతా వట్టిదేనా ఏమిటి ఇతను ఇలా జంతువులాగా చూస్తాడు. రాజా మనస్సు ఒక్క శకండ్ బాధగా ఐపోయింది. రేవతికి అసలు ఏమీ అర్థం కాలేదు. క్రిష్ణ తనని తను సంబాళించుకుని "ఓ... సారీ... నమస్తే చాలా ఆలశ్యంగా చెప్తున్నందుకు క్షమించండి" అన్నాడు తన ఖంగారు కప్పి పుచ్చుకుంటూ తేలికగా నవ్వేశారు ముగ్గురూ. 'అమ్మయ్య' అనుకుంది రేవతి మనస్సులోనే. క్రిష్ణని రాజా రెండు జడలు వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా వున్నాయి. సాయంత్రం నుంచీ తను ఎంత మూర్ఖంగా ఆలోచించి ఎంత నరకం అనుభవించాడూ. అమాయకురాలైన రేవతిని ఎంత అపార్థం చేసుకున్నాడు తను ఛీ ... ఛీ... తనమీద తనకే కోపం వచ్చింది. క్రిష్ణకి కుశల ప్రశ్నల తర్వాత భోజనానికి లేచారు ముగ్గురూ. మాత్రింగా అన్నీ పనులూ చేస్తున్నా రేవతి మనస్సు మనస్సులో లేదు. క్రిష్ణ ప్రవర్తన బొత్తిగా అర్థంకాలేదు. రాజాని యిదివరకు ఏమైనా ఎరుగున్నాడా? రాజాకే తెలిస్తే యింత కొత్తగా ఎందుకు వుంటుంది. ఆమె ముఖంలో ఏమీ మార్పులేదే. లేదు రాజాకేం తెలియదు క్రిష్ణ మనస్సులోనే ఏదోవుంది. ఆలోచిస్తూ గదిలోకి వచ్చిన రేవతిని క్రిష్ణ దగ్గరిగా లాక్కుని ముద్దులతో ముంచెత్తేశాడు. అసలే ఏదో పరధ్యాన్నంగా ఆలోచిస్తున్న రేవతికి చికాకు వేసింది. "ఏమిటి మీసంగాని ఈ రోజు మతిపోలేదుగదా? నాకు మాత్రం చాలా భయంగావుందిబాబూ. కాసేపు అనురాగం. కాసేపు ఆగ్రహం. నేను భరించలేను." కళ్ళనీళ్ళతో దూరంగా జరిగింది.

"రేవతీ ...ఏమీలేదు. సాయంత్రం అరు నుంచీ నేను నరకం అనుభవించి నిన్ను అనవసరంగా బాధపెట్టాను. నన్ను మన్నింగవూ. అవన్నీ సరే మీ రాజా పూర్తిపేరు ఎప్పుడూ చెప్పలేదేం?" ఆమె చేతిని మృదుచగా నొక్కుతూ అన్నాడు.

"మీరు ఎప్పుడూ అడగలేదు. నేను చెప్పలేదు ఐనా అంత అవసరం రానూలేదు. పూర్తిపేరు రాజశ్రీ వాళ్ళ అమ్మానాన్నా మొగపిల్లలు లేనందువల్ల రాజా అంటూ మొగపిల్లాడిని పెంచినట్లే పెంచారు. రాజాకూడా ఎక్కువగా పాంటూ షర్టూ వేసుకుని క్రాపుతో అచ్చంగా మగవాడు లాగానే తిరిగేది అందుకే మేమిద్దరం కాలేజీ డ్రామాల్లో భార్యాభర్తలుగా నటించే వాళ్లం. ఇప్పుడే పెళ్ళి చేయాలనుకోవటంతో రెండు జడలూ చీరెలూ అలవాటు చేసుకుంటున్నది. క్రొత్తగా చూసిన వాళ్లందరూ మగవాడే అనుకునేవాళ్లు. కొంపతీసి మీరుకూడా అలాగే అనుకోలేదు గదా?" అంది అతని కళ్ళల్లోకి పరీక్షంగా చూస్తూ.

క్రిష్ణ ఖంగారుగా "ఛే లేదు... రేవతీ...అలా ఏం అనుకోలేదు. కాని రేపు శలవు పెట్టేస్తాను. ముగ్గురం కలిసి హాయిగా తిరుగుదాం.... ఈ రోజు ఏదో చికాకులో నిన్ను బాధపెట్టాను. ఇకముందు ఇలా చెయ్యనుగా" యధార్థం తప్పుకునేందుకు ఆ పురుష హృదయం ఒప్పుకోలేదు. క్రిష్ణ మనస్సు తేలిక కావటంతో వుత్సాహం పురకలు వేసింది రేవతిని రెండు చేతులతోనూ పసిపిల్లను తిప్పినట్లు గిర్రున తిప్పేశాడు. భయంతో కళ్లుగట్టిగా మూసుకున్న రేవతి ఏం మగవాళ్లు? ఏది వచ్చినా పట్టలేరు. అంటూ అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుని వుండిపోయింది. పడిపోతానేమో భయంతో.

ప్రకటన

మచిలీపట్నం డిస్ట్రిక్టు మునసబ్ కోర్టు

E A. $\frac{337}{67}$ O S. $\frac{198}{57}$

పోరంకి రత్తమ్మ-D.H.R.పిటీషనరు

పోరంకి అంజమ్మ వగైరా - Son రెస్పాండెంట్సు పై నెంబరులోని 3 వ రెస్పాండెంటు అయ్యి వుండి వెంకట బసవమ్మకు నోటీసు నిమిత్తం ది 27-10-67 తేదీకి వాయిదా వెయ్యబడినది ఆక్షేపణలు వున్నయెడల వాయిదా రోజు ఉదయం 10 గం॥ హాజరయి తెల్పుకొనవలెను.

పెమ్మోటి హేమాద్రిరావు
Advocate for Petitioner

ఓక్స్ కమర్షియల్ ఇనిస్టిట్యూట్,
ట్యుటోరియల్ కాలేజ్. ఎచ్. ఓ. రైల్వే స్టేషను
ఎదురుగా సికిందరాబాద్

సరిక్రొత్త మిషనులపై టైపురైటింగ్ (లోయర్ అండ్ హయ్యర్ గ్రేడ్) అనుభవజ్ఞులైన ఉపాధ్యాయుల షార్ట్‌హాండ్ (లోయర్ అండ్ హయ్యర్ గ్రేడ్) ల యందు తర్ఫీదు యివ్వబడును మరియు ఆంధ్ర మెట్రిక్ అలిఘర్ మెట్రిక్, ఉస్మానియా మెట్రిక్, మరియు ఎచ్. ఎస్. సి. ప్రత్యేక తరగతులయందు కోచింగు యివ్వబడును.

కొద్ది సీట్లు మాత్రమే గలవు. త్వరపడండి.

బ్రాంచీలు : 1) కింగ్స్‌వేరోడ్ 2) గౌలిగూడ